Lietas Nr. 130027813
Lietas arhīva Nr. 104AA-0948-13/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 2.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese Z.Lagzdiņa,

tiesneši S.Arnola un G.Kveska

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (SIA) „WEB serviss" iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 7.jūnija spriedumu, un

konstatēja:

2012.gada 20.jūlijā Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Muitas pārvaldes muitas kontroles punktā (turpmāk – MKP)/adrese/ SIA „WEB SERVISS" tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. BJ003849 par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[10]panta trešajā daļā – par muitas režīma piemērošanu kontrafaktām un pirātiskām precēm vai šo preču pagaidu uzglabāšanu (lietas lapa 66. – 69.).

Ar VID Muitas pārvaldes direktora vietnieces 2012.gada 28.augusta lēmumu Nr.F07/BJ-003849 nolemts saskaņā ar LAPK 201.[10]panta trešo daļu SIA „WEB SERVISS" uzlikt naudas sodu Ls 500,00 apmērā. Lietā izņemtās preces konfiscēt (lietas lapa 60. – 65.).

Ar VID ģenerāldirektores 2012.gada 20.novembra lēmumu Nr.22.5/96559 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VID Muitas pārvaldes direktora vietnieces 2012.gada 28.augusta lēmums Nr.F07/BJ-003849, bet SIA „WEB SERVISS" sūdzība noraidīta (lietas lapa 12. – 16.).

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 7.jūnija spriedumu (turpmāk tekstā – Spriedums) noraidīta SIA „Web Serviss" sūdzība un atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 20. novembra lēmums Nr. 22.5/96559 (lietas lapa 154. – 158.).

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Lietā nodibināts, ka saskaņā ar VAD IM A0265/2 – 604906, kravas nosūtītājs ir uzņēmums /Nosaukums/"Co"(Ķīna) (priekš OOO „Amarant"), kravas saņēmējs – SIA „AMProfit", kravas deklarētājs – SIA „WEB Serviss".

2012. gada 24., 25., 27.aprīlī muitas amatpersonas muitas noliktavā Nr. 8 veica VAD IM A 0265/2-604906 deklarētās preces muitas kontroli. Muitas kontroles laikā konstatētas preces – sporta apavi (480 pāriem nav nekādu preču zīmju uzrakstu, bet 10 679 apavu pāriem konstatēta reģistrēta preču zīme „Nike").

Ar 2012.gada 31.maija asociētās REACT (Eiropas Anti-kontrafakta tīkla) pārstāvja Latvijā /pers. G/ atzinumu Nr. REACT20112/167, 120076LA atzīts, ka 10 679 apavu pāri ar „Nike" preču zīmi nav oriģinālie „Nike" ražojumi, bet atzīstama par kontrafakta preci.

Padomes Regulas (EK) Nr. 1383/2003 2.panta 1.pkt. noteikts, ka preces, kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, ir viltotas preces, proti, preces, ieskaitot to iepakojumu, uz kurām bez atļaujas ir norādīta preču zīme, kas pilnīgi atbilst preču zīmei, kas ir likumīgi reģistrēta tādam pašam preču veidam, vai preču zīme, kuru nevar atšķirt no likumīgi reģistrētas preču zīmes un kas tādējādi pārkāpj tiesību subjekta tiesības atbilstoši Kopienas tiesību aktiem, kas ir izklāstītas Padomes 1993.gada 20.decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi vai tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā muitas iestādēm ir iesniegts pieprasījums rīkoties.

Savukārt, Padomes Regulas (EK) 1383/2003 16.pants noteic, ka preces, kuras pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības – šādas preces nedrīkst atļaut ieviest Kopienas muitas teritorijā, laist brīvā apgrozībā, aizvest no Kopienas muitas teritorijas, izvest, izvest atpakaļ, piemērot tām atlikšanas procedūru vai novietot brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201[10].panta trešajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par muitas režīma piemērošanu kontrafakta un pirātiskām precēm vai šo preču pagaidu uzglabāšanu.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā irpie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatējusi, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka SIA „Web Serviss" ir izdarījis LAPK 201.[10]panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa nosaka, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

No 2012.gada 20.novembra VID ģenerāldirektores lēmuma Nr. 22.5/96559 izriet, ka iestāde vispusīgi analizējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu, analizējusi pierādījumus kontekstā ar lietas apstākļiem un tiesību normām, kas regulē kontrafakta preču būtību un kustību, kā arī rīcības aizliegumu ar šādām preces, kā arī atbildību par šāda rakstura pārkāpumu. Izvērtējusi VID ģenerāldirektores 2012.gada 20.novembra lēmumā Nr. 22.5/96559, tiesa ietverto pamatojumu atzinusi par pareizu, pietiekamu un pievienojusies iestādes motivācijai.

Papildus tiesa norādījusi, ka nav pamata apšaubīt REACT pārstāvja Latvijā /pers. C/ atzinumu, jo kā redzams, atzinumā sniegts sīks skaidrojums, pēc kādām pazīmēm (pazīmju neesamību) minētās preces atzītas par kontrafakta precēm. Bez tam, VID pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka REACT ir vienīgais oficiālais „Nike International" pārstāvis Latvijā, kurš var dot atzinumu par „Nike International Ltd" intelektuālā īpašuma tiesību aizkārumu un kontrafakta preču esamību attiecībā uz preču zīmi „Nike". Bez tam, tiesa nav saskatījusi REACT pārstāvja ieinteresētību zaudējumu nodarīšanā sūdzības iesniedzējam jeb preču saņēmējam, lai rastos jebkāds pamats apšaubīt REACT atzinuma patiesumu, kā to norādīja sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē. Turklāt, Padomes Regulas (EK) Nr. 1383/2003 izpratnē intelektuālo īpašuma tiesību pārkāpumu var konstatēt preču zīmes īpašnieks vai pilnvarotais pārstāvis, kurš sniedz atzinumu, vai preces nepārkāpj konkrētam uzņēmumam piederošās preču zīmes intelektuālā īpašuma tiesība.

Izvērtējot jautājumu par administratīvā soda piemērošanu, tiesa to atzinusi par pamatotu un tiesisku, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskatījusi, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa pievienojusies pārsūdzētā iestādes lēmumā norādītajai argumentācijai arī daļā par administratīvā soda noteikšanu un papildus norādījusi, ka atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Atbilstoši LAPK 201^{10}.panta trešās daļas sankcijai kontrafakta preču konfiskācija paredzēta kā obligāta, līdz ar ko tiesa norādījusi, ka, jau likumdevējs pie šāda veida administratīvajiem pārkāpumiem par samērīgu un atbilstošu atzinis kontrafakta preču konfiskāciju, kas ir samērojams ar administratīvā pārkāpuma raksturu.

Tiesa atzinusi, ka Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ nav pamata tā atcelšanai.

Ņemot vērā minēto tiesa atzinusi, ka Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 20.novembra lēmums Nr.22.5/96559 administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Par minēto Spriedumu SIA „WEB serviss" iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka spriedumu pārsūdz pilnā apjomā, jo tiesa, sūdzības iesniedzēja ieskatā, nav ievērojusi lietderības apsvērumus, pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu, tiesību normu sapratīgas piemērošanas principu, samērīguma un līdzvērtīgas attieksmes principu. Uzskata, ka tiesa nav atspēkojusi sūdzības iesniedzēja izteiktos argumentus par uzņēmuma prettiesisku saukšanu pie administratīvās atbildības.

Norāda, ka Kopienas tiesa apvienotās lietās C-446/09 un C-495/09 izdara secinājumu, ka no trešās valsts ievestas preces nevar tikt uzskatītas par „viltotām precēm" jeb „pirātprecēm" tāpēc vien, ka tās ir ievestas Savienības muitas teritorijā, tam piemērojot kādu atlikšanas procedūru. Šādas preces var atzīt par viltotām precēm vai pirātprecēm, ja tās ir paredzētas laišanai pārdošanā Eiropas Savienībā (ES) un jābūt pierādījumiem, ka preces pārdotas ES, piedāvātas pārdošanai ES, reklamētas patērētājiem ES vai no dokumentiem vai sarakstes par šīm precēm izriet, ka tās paredzēts novirzīt patērētājiem ES. Kopienas tiesa lietā C-495 atzina, ka tranzīta un glabāšanas muitas noliktava procedūras nav vērtējamas kā preču laišana pārdošanā Savienībā. Preces, kas atrodas muitas atlikšanas procedūrā nevar aizskart Savienībā piemērojamas intelektuālā īpašuma tiesības. Tranzīta un glabāšanas muitas noliktavā procedūrām, kā tas izriet no Regulas Nr. 293/92 91., 92., un 98.panta, raksturīga attiecīgi preču aprite starp muitas iestādēm un preču glabāšana muitas uzraudzībā esošā noliktavā. Līdz ar ko šie darījumi paši par sevi nav izvērtējami kā preču laišana pārdošanā Savienībā.

Uzskata, ka tiesas secinājums, ka preces ir kontrafaktas, nav likumsakarīgi izrietošs no tiesību normās un ES judikatūrā paredzētā. Norāda, ka no Kopienas tiesas apvienotajām lietām C-446/09 un C-495/09, kā arī citām līdzvērtīgām lietām, izriet, ka kontrafaktu preču glabāšana muitas noliktavā nav uzskatāma par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, ja nav pierādīts, ka minētās preces tiks realizētas Kopienas teritorijā.

Norāda, ka no trešās valsts ievestas preces nevar tikt uzskatītas par viltotām precēm jeb pirātprecēm tāpēc vien, ka tās ir ievestas Savienības muitas teritorijā, tām piemērojot kādu atlikšanas procedūru. Uzskata, ka lietā nav iegūts neviens pierādījums tam, ka sūdzības iesniedzējs būtu saucamas pie administratīvās atbildības par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu.

Norāda, ka apstiprinājums Nr. REACT2012/167 nav uzskatāms par eksperta slēdzienu, tas ir tikai pārstāvja viedoklis. Turklāt, no minētā apstiprinājuma nav konkrēti secināms, kura zīme vai vārds ir atrodami uz kravā konstatētajiem apaviem, kā arī no šī atzinuma neizriet, ka konfiscētā prece bija viltojums.

Norāda, ka uzņēmumam nebija iespēju pārbaudīt preces pirms muitas procedūras piemērošanas, līdz ar ko neatlika nekas cits kā pieteikt muitas procedūru un atvērt kravu, uzskaitot un pārbaudot preces pārkraušanas gaitā. Tāpēc sūdzības iesniedzējs uzskata, ka veicis visas darbības savu pilnvaru robežās ar vislielāko rūpību un neko nav pārkāpis.

Norāda SIA „WEB serviss" deklarēja preci – apavus (kedas) un pirms konteinera atvēršanas nezināja par preču zīmes „Nike" atrašanos uz preču daļas apaviem, no lietā savāktajiem pierādījumiem nevar ar pārliecību apgalvot, ka sūdzības iesniedzējs vēlējies deklarēt tieši „Nike" apavus (kedas).

Norāda, ka konkrētajā gadījumā preču piegādes galamērķis bija Krievijas Federācija un ES tiesības, kas aizsargātas ar regulu Nr. 1383/2003, nebūtu pārkāptas, turpinot preču pārvadāšanu uz Krieviju.

Uzskata, ka VID piemēroja administratīvās sankcijas precei, kura nemaz nav ienākusi Kopienas tirgū, tāpēc SIA „WEB serviss", ciešot zaudējumus no iestādes prettiesiskas rīcības, ir gan materiālais, gan morālais, gan tiesiskais pienākums panākt taisnīgu lietas izskatīšanu tiesā.

Uzskata, ka iestādei un tiesai, neskatoties uz sankcijas – konfiskācijas obligātumu, šāda izvēle tomēr bija jāpamato.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Apgabaltiesas 2012.gada 29.jūnija spriedumu lietā Nr. A42765209, 2012.gada 2.jūlija spriedumu lietā Nr. 142043010, 2012.gada 23.janvāra spriedumu lietā Nr. A42980509, 2012.gada 23.novembra spriedumu lietā Nr. 142054210, kurās tikuši izskatīti līdzīgi strīdi.

Lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un izbeigt administratīvo lietvedību.

Tomēr, ja tiesa atzītu, ka SIA „WEB serviss" darbībās ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, lūdz ņemt vērā, ka SIA „WEB serviss" nožēlo, ka tika pieļauta muitas noteikumu pārkāpšana, bet uzskata par nepamatoti bargu sodu – preču konfiskāciju, jo konfiscēto preču vērtība vairākkārt pārsniedz nodarītā kaitējuma un likumdevēja noteiktās sankcijas robežu apmērus un nebija plānota realizācijai ES tirgū. Pie minētajiem apstākļiem lūdz atcelt lēmumu daļā par preču konfiskācijas piemērošanu un atgriezt izņemtās preces uzņēmumam, ar nosacījumu, ka tās tiks izvestas no ES teritorijas uz trešo valsti, nepieļaujot šo preču nonākšanu Kopienas tirgū.

Uzskata, ka pirmās instances tiesa nav pareizi kvalificējusi pārkāpuma sastāvu, nav ievērojusi ES un Latvijas Republikas tiesu atzinumus un nav ņēmusi vērā tiesu praksi līdzīgās lietās, līdz ar ko Spriedums ir atceļams un administratīvā lietvedība izbeidzama.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{20}$panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija) secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{21}$panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, tiesu kolēģija nekonstatē.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{21}$panta un $289.^{22}$panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības

kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi gan pārsūdzēto Spriedumu, gan iestādes Lēmumu, tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un Spriedumā un Lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas iestādes un rajona tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība satur pēc būtības tos pašus argumentus un motīvus, kas bija norādīti pirmās instances tiesā. Ņemot vērā, ka gan iestāde, gan rajona tiesa tos jau ir vērtējusi un tiesu kolēģija tiem pievienojas, atkārtota sūdzības argumentu un motīvu pārvērtēšana nav nepieciešama, tiesiskie apstākļi konkrētajā lietā izvērtēti pareizi.

LAPK 289.[13]panta trešajā daļā paredzētās tiesas tiesības nenorādīt spriedumā izvērstāku argumentu izklāstu par apstākļiem, kas jau tikuši vērtēti iepriekš, pie nosacījuma, ja tiesa tiem piekrīt, ir lietderības apsvērums, kā arī tiesvedības procesa laika ekonomija.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[17]panta otro daļu apelācijas sūdzību, ar kuru pārsūdzams rajona tiesas spriedums apgabaltiesā, sastāda atbilstoši Latvijas APK 289.[1]panta prasībām un minētā panta pirmās daļas 4.punkta obligāts nosacījums ir norādīt kādā apjomā pārsūdz nolēmumu un kā izpaužas nolēmuma nepareizība.

Tiesu kolēģija vērš uzmanību, ka tiesības pārsūdzēt rajona tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dod vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti rajona tiesā. Augstākas instances tiesa vērtē zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto secinājumu un motivācijas pamatojumu, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai secinātu, ka SIA „WEB serviss" ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 201.[10]panta trešās daļas.

Tiesu kolēģija secina, ka SIA „WEB serviss" vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, kopsakarā ar citiem pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Tiesu kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā pārkāpuma subjekts ir SIA „WEB serviss" Regulas 2913/92 „Par Kopienas Muitas kodeksa izveidi" 96.panta izpratnē.

Tiesu kolēģija uzskata, ka SIA „WEB serviss" piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot LAPK 201.[10]panta trešās daļas sankcijā paredzēto sodu, turklāt, pārkāpējam piemērots panta sankcijā paredzētais minimālais sods, bet preču konfiscēšana ir paredzēta kā obligāta.

Tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, bet sūdzības iesniedzēja nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu Sprieduma atcelšanai.

Tiesu kolēģija atzīst, ka nav ņemamas vērā sūdzības iesniedzēja atsauces uz citām administratīvā pārkāpuma lietām, jo katra administratīvā pārkāpuma lieta pēc tās būtības ir individuāla un tiek vērtēta atbilstoši konstatētiem administratīvā pārkāpuma apstākļiem.

Iepazīstoties ar apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, tiesu kolēģija atzīst, ka tie daļēji jau ir vērtēti, izskatot lietu. Savukārt, pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesu kolēģijas nolēmumu, kā arī ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, izskatot sūdzību, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa nosacījumus un prasības nav pārkāpusi, un konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 7.jūnija spriedumu, bet apelācijas sūdzību **noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Lagzdiņa

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Amola

Tiesnesis (personiskais paraksts) G.Kveska